

Risipire

Alexandrescu Oana-Adriana

La începutul vieții mele..fost-am naivă întrupare
A unui suflet fără pată..ce timpu'-apoi l-a pângărit
Am risipit emoții, visuri și ore-ntregi de nepăsare
Pe-o viață-acerbă, tumultoasă..ce m-a acaparat tacit..

Am tot sperat că-mi voi uide nesăbuinta de-a mă pierde
În iureșul creat de lume..căci am uitat să mai trăiesc.
Tânjesc la liniștea pierdută..mi-e amintirea încă verde
Nu știu de-mi mai permite timpul din chinul meu să mă trezesc..

Mi-am risipit și fericirea de a vedea copacii-n floare
Acu' sunt goi..iar într-un mâine îi văd cu fructul pârguit
Mi-au trecut anii într-o clipă..eu am trăit sau mi se pare?!
Sau poate că visez la viață prin ochiul meu înmărmurit?!

Am renăscut..acum văd cerul..și am văzut zburând cocorul
E încă timp să privesc marea și să mai cred în fericire
Să râd, să plâng, să-mi trăiesc clipa...și să mă pârljolescă dorul..
M-am hotărât: acum e vremea ca să m-adun din risipire!

9.06.2017